

ఆ మా య కు రా లు

కొడవటిగంటి శంఖంబరావు

०

“అయికే నీ స్నేహితులాలిపెల్లికి ఉండకుండా జరచాలూ, నాయనా ?” అన్నది బ్రహ్మరథల్లి వెంకైశ్వరుల్లి.

“ఎట్లాసు, ఇన్ని ? నూక్కాసునాళ్లంకా బయలు దేఱుతున్నారు. రేపే కాలేకి తెరుస్తారాయొను. వారం ఆపిస్యంగా ఇచ్చి పొత్తులు పోర్చు” అన్నదు వెంకైశ్వరు.

“వారానికి ఏం పొత్తెయ్యముచో ?” అన్నది బ్రహ్మరథి. వెంకైశ్వరు ఏనేలో అశ్యంతరాలు ఉణ్ణాడు. కాలేకి చదువుచే సూక్తులు చదువుకూ దన్నాడు. రండు వారాల కొక ప్రస్తుకం కొష్టు అయిపొకుం దన్నాడు.

బ్రహ్మరథెల్లికి ఉండి పొవబం అశనికి అనులు ఇష్టించేను. దాన్ని తనకు కొపుండా మరొకరి కిట్టి ఎందుకు చేసున్నారూ ? అశన ఒకటి రండు కథల్లా చదినాడు, ఎన్న కిందంిలీ సావాపంగా ఉండి శైలి చేసుకున్నావ్వాళ్లను గురించి. తనూ బ్రహ్మరథెల్లాడికే బ్రహ్మగా కథలో జరిగిన ట్లుంటుండనే అభీప్రాయం అశనిలో అయిచూసుపొలనించీ — బ్రహ్మరథెల్లి ప్రయాశ్యాయ ప్రారంభ మయిప్పినించీ — గుంగా ఉంటున్నాని. (కెవికం కథల్లాపొస్తుగా ఉంచే చాంటుండనే అభీప్రాయం ఇంకో పొతది వెంకైశ్వరులు.)

కాని తనకు బ్రహ్మరథు శైలికాదని వూడు వెంకైశ్వరును స్ఫుర్తి మైపుయాంది. వారికి రెములు చాటు ఒకటి కూడు, బ్రాహ్మణులే, ఎదురిళ్లవాళ్లే; కాని వినాపం జరగటం అపంధమం.

వెంకైశ్వరు ఆ మాక్కలో మనస్సును సమాధానపరిచుకోలేను. అశనికి కోపం వచ్చింది. శని తీవీరంకన్న వాఖామివశుణ ఎప్పుకనిపించరేను అశనికి. కొని ఎవరిమిద కోపగించాలో ఆశనికి తెరియలేను. అందుచేత ఆరంభి మరింత కోపం వచ్చింది. ఆ కోపం ఆశని మనస్సులో పేరుపూ ఉండింది. అది ఇష్టు బ్రహ్మరథల్లి మిథికి తిగిగింది.

“పెల్లికి ఏమని ఉండ మంటుందో ఈవిడి ! అమవన్నా డతిను.

అశన బుయటికి వస్తుండగా బ్రహ్మరథ పటగత్తు కుంటూ వచ్చి ఆశని చేతులు పట్టికుని నిలచేని సభ్య మౌహంతో, “ఇవాళ బ్రహ్మరథం మామవన్నానా, వెంకైశ్వరు ?” అన్నది.

“చేసిని ?” అన్నదు వెంకైశ్వరు వెంకం చిట్టినూ.

“నీ అష్టు నిన్న ఉండమన్నా ?”

“చేసిని ?”

“నీ పెల్లికి,” అన్నది బ్రహ్మరథిన్నగంతతో.

“నే నుండని !” అన్నదు వెంకైశ్వరు కోపంగా, తనకోపానికి కొరణం బ్రహ్మరథకాని బ్రహ్మరథల్లి కొడని నిధిరణచేసుకుంటూ.

“ఉండు వెంకైశ్వరు—నరదాగా !” అన్నది బ్రహ్మరథ లాథనూ.

“ఏమని ఉండమంటుందో — ఇంతపని చేసిని ?” అమవన్నాదు వెంకైశ్వరు బుఘులుతూ.

“నీకు కోపం వచ్చిందా ?” అన్నది బ్రహ్మరథ, తన వుల్లి ఏన్కో రష్టు జరిగినట్టుగా.

“నీ కెందుకేం కోపం ?”

“మరెందుపు అట్లా ఉన్నావు ?”

“నా కేం కోపిందు. నా కండుకూ కోపం?”
అని గొఱక్కుంటూ ఎంక లేక్కును చ్ఛిపొయినాడు.

శనఖ కోపం వచ్చిందని ద్రుషురకు తెలియటం
అశనికి తృపీకరమయింది. ద్రుషుర శనఖ కోపం వచ్చి
సందుమ కుమిలి కుమిలి చాలా! అన్నదు శనమ
పోయగా ఉంటుంది.

ఎంక లేక్కును పదచే డేట్లు చంపినాన్న. అశనికి
ద్రుషురమాద ప్రశ్నికింగిస అభినాసంకూడా లేక
పోయాడు. కూని ఆఖావాన్ని ప్రేమ అసటం అశికయ్యాకీ
అశ్వమంది. కొండించుకూర్చయం ప్రేమించటం ఏపి
శరమూ కూడు. ఎంక లేక్కును ఇష్టువిష్టుడై కొండ
అశేషి కులుసుసున్నది. అదిషాండా అశని మనస్సులు
స్ఫుర్తమైన ఆకారం పూండరేదు. ఆంకేకాక ఎంక
లేక్కును అభిప్రాయంలో కొండకు అశికిమైనదే
ప్రేమ. ఆ దంటికి తెగని బంధం ఉండని అలి సింకూ
గురించాలేదు. ద్రుషురు కొమించికాదు అశను
పెట్టాడగోరింది—శనభార్యగా చేసుకుని గౌరవంగా
చూడికానికి.

9

ద్రుషుర అంతకంపెసుండా పొపం, అన్నాయ
మైనితిలో ఉంది. ఆంల్లిలు ఎంక లేక్కుర్చయిపై ప్రాణమే
కూని ఆ అభినుసం ఎంకగాథంగా ఉంటో ఆపోకే తెరి
యాడు. ప్రేమమంరించి ఆపేకు ముదకే తెలియాడు.
తమివాపీలైభనాన్ని ఎంక లేక్కును నాయకుతు కూడా నే
ఘావంకూడా అమెన దేదు. శనపెల్లి భాగా ఇరగుటారి
జరగకపోపటానికి ఉన్న తేడా అల్లా ఎంక లేక్కును
పెల్లికి ఉండిపోతటమూ ఉండపోవటమూ మాత్రమే
మనసున్నది. కూలక్రమాన శన ఆ త్రవారింటికి జైశ
టమూ ఆక్కిడ కొపరం చెయ్యటమూ ఉంటుందని
అమెన తెలుపుకాని, అది శనకు అయిప్పుమైనపని అశు
శుం దసి అమె భావించలేదు. శను మరొకరిభార్య
అయేకంపై ఎంక లేక్కుభార్య అయిశే వాగంటుం
దని అమెన కట్టలేదు. అన్యాయాశుకూ రాంపత్తానికి
వీష్మునా సంబంధం ఉంటుందని—ఉండాలాని—అమె

మగమ. ఆమె పటిషణంత్రురాల తెచితంగాను అన్యాయాశు
రాంపత్తం ఆమె ఎర్న మూ చూచలేదు.

ఎంక లేక్కును శనపెల్లికి ఉండచనటుం ద్రుషురకు
చాలాశేరం కలిగించింది. కూని అశనికి కోపం రావటం
మరీ నుర్మరమయింది. ఎంక లేక్కును శను చాలా
పాద్మ అమెరలో కోపం తెల్పించింది. కూని
శనపారి అశనికి కోపం రావటం ఏకో విశేషం
ఉంది. శార్వంహాదిగా కొమండా ఈ పారి తన
తేప్పుకాకి అము తెలియాలేదు. శనపెల్లి ఎంక లేక్కును
కెట్టందు; దెకపోకే పెల్లి కెంగు కుండనూ? ఆహాట
నిరారణ చేసుకున్నశరీరాక ద్రుషురు శనపెల్లి అంటే
ఒచిటాను అముగ్గం ప్రశ్నికార్చింది. ఆశేషపంచన్న
రాలపాటు ఎంక లేక్కును అమురిసి, ఆహాదాన్ని
పాటంచిన ద్రుషుర ఇష్టువు అలాటు మాత్రమని
అశనికిప్పంచేరిపెల్లి ఎట్లా చేచుకుంటుంది? కూని ఇష్టువు
మ్యాపచరం ఆమె తెల్కులో లేదు. కొండ, మందుగా
అయిశే, “నా కిషిల్లి వద్దు, నాన్నా!” అంటే
మాతురిమాట రిసింపుసేవాడే ద్రుషురశంప్రి.

3

ఎంక లేక్కును రంగ్రెసినికి పరిగా విరుద్ధం.
యాధి తెలిసినపుటిసించే చంక లేక్కును రంగ్రెలో
మాట్లాడబాయికి పాశున. ఆయన శనపెల్లిల ఇష్టుయిష్టుయి
కుమ్మ సేరకం కూడు.— పొరపాటుర శనవ తెరి సే
వాటికి విఠడుగా ప్రత్రించేరకం. ఆట్లా ప్రత్రిం
చుటుం పీల్లిలను చాలా మంచిచం ఆయన అభిప్రాయం!

అందుచేత ఎంక లేక్కును కంగ్రెడిగ్గిరికి పోయి
“శేష ద్రుషురు పెల్లిచేసుకుంటాను, నాన్నా” అని
అనలేకపోయాడు. ఎంతో చుప్పున్న కల్గి తోసే
అశను ఆ మాట అషటానికి విష్యుప్రయర్చు. కూవలసి
వర్ధింది. “కోరు మూడుకోసి, ఎకరన్నా వింటే నమ్మ
పోతాడు!” అన్నారి కల్గి చంక లేక్కుతో...

ఎంక లేక్కును ద్రుషుర పెల్లికి ఉండుటండా పెల్లి
పోయాడు.

४

ద్రుమరప్పి చిన్నతప్ప స్నేహంగా వాళెం
అంతరాయం కలిగించలేదు. కానీ చెండి బైశ్వరు ద్రుమ
రు శ్రాత్రిగా కుమించలేదు. కుమించెట్టుకూడా
కనిపించలేదు. కుమ రిఘ్రులు పెల్లి చేసుకుని ఉండకలిం
దని, అది ధర్మమని, మంచి నుంచి కథ లన్నిచ్ఛాచేను
అట్లాగే జణుకుండని ఎంక బైశ్వరు ద్రుమరకు తెప్పాడు.
ఎంక బైశ్వరు కాపివరూడట ద్రుమరకు అతని
మాటల రిజమే ననిపించింది.

“ఎంక పారపాటు అరిగింది!” అన్నది ద్రుమర,
అడువు మించిన అంశచున్నాకి ప్రకటించుచూసి
ప్రయత్నించేస్తా.

“పారపాటు సీకే!” అన్నాడు ఎంక బైశ్వరు.
“నాను నన్నే చేసుకుంటాసంచే మించాన్ను ఒప్పుకునే
వాడే!”

“మా క్షీర తెలుస్తంది, ఎంక బైశ్వరుల్లాడి తెలిపే
మా నాన్ను అపెగేదాస్తైగా!”

“తెలియకపోతఁఁ రవ్వి కొన్నా? ”

“పోరి సీకు తెలుసుగా, నాను మించాన్ను సెందు
కడగలేదు?”

“మా నాన్ను మించాన్ను ఒకటేనా ఏమిలి? ?
మా నాన్ను చంచేస్తాడు?”

“ఎంచుకో? కమ్మేమంది? ” అన్నది ద్రుమర
అశ్వర్ఘంతో.

ఎంక బైశ్వరు ఏంతప్పుతాడో తో పు కొపం
చనిపు చెల్లిపోయాడు. ద్రుమరుకూడా కోపం వచ్చింది
ఎంక బైశ్వరుబాడ, అతనికి తనమిండ ఈ ఆరంభిం
తో పు మెందుపు? ? తనప్పుల్లికాటినింటి ఎంక బైశ్వరు
ఇకెరప!

५

ద్రుమర రజస్యలా అయి అయిదాడు మాపా
లయింది. లి. బి. రంజించు చనుతున్న ఎంక
బైశ్వరు ఇంటికి వచ్చాడు, కించుంటున్నాడు. తీరా

తమరిద్దరి సామాసికి అంతంకచ్చేపరికి అతనికి అసామా
సంయోక్తు అవసరం అవరిమికమయింది ఇష్టాదివ్యాధు
ద్రుమర కంటపడికే అతనికి మతిపొతున్నది. కష్ట జండరి
పొయ్యేటట్టు తయారయింది ద్రుమర. అనీకాక ఎంక
బైశ్వరు జిరిగిన రెండు మాడు సంతక్కరాబలాస్తు
ఒకటి రండు విషయాలు తెలుసుకున్నారు.

ఈ ద్రుమర—ఈ మెరుతునక—తనతో అదు
పని తనని కొండంచేపి చూసివ్యుతులే—కాని, కాదు!
ఈ మెను పెట్టాడ లేక పొయిసంచూకు చుండు వచ్చాక్కా
వడిపూటి విజిసేకాని ఇష్టాదు కలుసుతున్న పాపాత్తి
పొన్ని అది కట్టాడా పోందు. ఇష్టాపోప్పుత్తాపంలా
వరకుపూటాల లాయాను తిపన ఉండి.

ఎంకానికి క్షుపపే ద్రుమర తనను తప్పించుకు
తిరుపుతున్నది. కాని తనతో సెవకలి మొత్తరుగా
సామాం తయాగులనే ఉండి ద్రుమరకు. ఈ నాడు పెద్ద
మనిషి అయింతమాత్రంచేత ఆమె తమ దీర్ఘ స్నేహాన్ని
మరిచిపొతుండా? ? అందును పాప్పాకూపపుతుండా?

ద్రుమర తనతో మాట్లాడికి రనను ముట్టుకోన్ని
తిసమిండ ఆమె కింకా క్రేమ ఉండని తెలిసినా చాల
నముకున్నాడు. నిజానికి అతనిపూడుం పగలచ్చిన
చూసే అంతమా ద్రుమర తనభార్య కాకపోయిందే
ఆసే చింతి ఏమి లేదు. ఆపదాని అశ్వర్ఘకుప్రమే
అతనికి తెలుసును — భార్యయొక్క అశనికి
అర్థం కాలే కింకా.

ద్రుమరు మాడటానికి, ఆమెను పలకించ
టానికి ఎంక బైశ్వరు స్నీహాల్యయినా పడ్డాడు. కాని
ఆ పాటు కొండంవరకు థరించుకొరేదు — అంతతో
అతనికి సంప్రిటి కలగారే దన్నులూ బైకాను, అతనికి
ద్రుమర ఏకాంతంగా కొరకాలి. అదినూత్రం అతనిచేత
కాలేదు. ఇవాత్తూ ఒకసారి అటువంటి అవకాశం
కొరికేటప్పటికి ఎంక బైశ్వరు దాన్ని వినిషోగపరుచు
పుసేందువు సంస్కరించుడై లేదు.

అశువ లాల్లాకాలీకిరుపు తెరిది లాపలికి అశువ
పెట్టుతోరుండగా ద్రుమర బయటికి రామటానికి ఆమాకిరి
చాకో వచ్చి అతనికి ఎదురుపడింది. అశువయంలో

అక్కడ ఇంకొక రెవరూ లేక, ఇద్దరూ ఒక్కొక్కడం
కొయ్యిపోమ్మలై నిలబడిపోయినాడు ఒకరి నొకరు
చూస్తూ.

“ఎంకటేశ్వర్రు !” అన్నికి భ్రమర చాలా
రిన్న గొంతులీ. ఎంకటేశ్వర్రు సరాలవ ఎవరో పురి
పెట్టుపున్న ట్రియండి. అతడు మాట్లాడినోయి గుట్టక
సేరాడు. ఇంకెలో ఎవరో వచ్చి నా రిష్టరిషాఫ కడ
శేర్చాడు...

పెరివార కొద్దికాలానికి భ్రమర కాపరానికి
చెప్పింది.

౬

అటువింపాత భ్రమర ఎంకటేశ్వర్రు నునపులై
నించి శ్వరంలోనే మాపిపోయింది. జగిం దంతా ఒక
సారి దిండులలోకన చేసి చూసపుని ఎంకటేశ్వర్రు
సప్పుకున్నాడు. ఎథర్ ఏ. డెల్ కాస్టోలు రాచిన
ఒక సచలాలో ఒకటస్ట తెసెట్టంలేనిప్పాటి శ్లోషటోరూ
తెనక న్యూట్రోన్యూ ప్రేమంలివాడికి ధారపోనేస్తుంది.
శ్లోషినికిరపాత భ్రమర కానిచాడికి తిపశరీరాన్ని అర్పిం
చుట్టు అపో అట్టిప్పాయంలో సీతి కాదు. శ్లోషయన
తిరపాత ప్రిముడివంక చూపటం అవినిచి అపునుండని
పెళ్ళిక ముంచే ప్రిముడికి తన చూకనయిన సుఖం
ఉచ్చింది. భ్రమరపూడా అటువంటిసీతి ఏమైనా
పాటింది ఉంటే ఎంకటేశ్వర్రు కృతిపద్మచేసేపో
ఇష్టుడు భ్రమర పరాక్రం — ఉచ్చింది.

కాని మల్లి భ్రమర కంటపడినప్పుడు ఎంకటేశ్వర్రు
ప్రాపులైదయం రిటర్బులాచేంది. అయినా అందులో
రిశేషం లేదు. అస్త్రం చక్కనిపాస్సి చూచే ఎవరి
సుంధరించి అయినా రిటర్బు లాపవమ్మున. ప్రోగ ఏతాన్ని
సంశుద్ధింగా మరిపటం ఎవరిల్లా కాదు.

కాపరానికి పెళ్ళినికిరపాత భ్రమర ప్రసర్తన
మారింది. అపో ఇష్టుడు ఎంకటేశ్వర్రును చూసి సీపుడ
టంలేదు; ఎప్పుడు వచ్చి స్వేచ్ఛగా మాట్లాడుతుంది.
ఒకమిమున వేదాంతంకూడా సైర్పుంది. ఏకో సంద
ర్ఘుంలో అపో ఎంకటేశ్వర్రులోనే అన్నికి:

“మనం కోచేరస్తు గొంతుమ్మ కౌరికలే. మనం
అసుమ్మట్టు అప్పరాలా ఏదీ జరగడు. మనకు కచ్చే
సుఖా లేపి రుదించలు. ప్రపట్టికొనా మనకు కల్పిన
సుఖాలక్షంటే మనం ఉప్పించుకునే సాధారే
బొగ్గుండై!”

“ఓయిచ్చా !” అప్పకున్నాడు ఎంకటేశ్వర్రు,
ఆపాటున ఆతున పశ్చాపయంతో ఆర్థం దీసుకో
చుండానే.

౭

భ్రమర ఆయవీతిను సంప్రేశనం తైప నాలు
గైరువాసాలుమ క్రిష్మ దెళ్ళంది. లైఫ్ఱాయిను జ్వరం
చెప్పి అపెట్ర మంచిచూడు.

కూనార వింగానే ఎంకటేశ్వర్రు చాలా విచిత్ర
మైన ఆలోచనాపరంపరలూ పచిపోయాడు. భ్రమర
భ్రమ ఆతు చూచచేలేదు. పరిశీలనలు ఆట్లా ఒన
గూడిచేసిన. తిసమా భ్రమరును మ్యా అడ్డంగా ఉండిన
చూచాడు కొస్తా లోరీగి పోయంది. ఇక కొండంపై
భ్రమర తనడి!

స్వాయంగా భుజులిపున : గాకే ఎంకటేశ్వర్రు
ప్రేరుసువు పొంగి ఉండపలింది. కాని ఆట్లా ఒనగ
లేదు. అశనికి భుయంచేంది. భుభువాన్ని అశు నిమ
ర్మించుకోలేదు. నిమర్మించబం అతని కిష్టంలేదు.

కౌరణ మేమంటే, భ్రమరు తిరిగి శ్లోషపల
నేన చూపుక తెలిగంగా తనపిండ ఉండని అతని అంత
రాత్మ దెబుతున్నది. విరంగుతును — కొండకాలం
కాపరం చేసిన విరంగుతును శ్లోషికానికి అతని అంత
ర్ఘుంది ఏనుప్రమా సమ్మించబం లేదు. తిసమా
భ్రమరును మ్యా ఉండిన చూచాడు లోయినందుకు
అపో కొ చూయించ చాలా కొపంగా ఉంది.

కాని తనట భ్రమరమాద అంతర్ఘుఢమైన ప్రేమ
లేదని కాని అపెమ పెళ్ళాడబం తనప్పై లేదిగాని
ప్రాణం పోయా ఎంకటేశ్వర్రు ఒప్పుకుశేఖండుకు
సంసీధుడై లేదు. అశి అంతస్మమాత్రం నిల్చా
నిక్కిన పష్టిమాదిగా ఇందులోనింది బయలుపడేమార్గం

నైద్రూనా ఉండా అని దిన్కులు మాస్తూసే ఉండి. వెంక శైక్ష్యద్వారా అడక తీర్చా శక్కునాపరిగా ఉన్నారు.

ర

శుభరథితనిది వెంక శైక్ష్యద్వారా ప్రభుకే రక్షించింది. ఆమె కర్తిదండ్రులుపూటా రక్కురబుంధువులుపూటా నిని పించుకొర్చిండా కేశబంచనం చేయించుకుండిశోనాడు.

వెంక శైక్ష్యద్వారా అంకొర్కు ఒక లీర్చు నిచ్చారుం పడింది. అంకు ర్హితిగా ఒక సిట్టార్చు విజిని ఉఱ్చుటం ఏమై ఉండేనో. కానీ వెంక శైక్ష్యద్వారా అక్కుడ ఆక్కుడేను. ఎక్కుడ ఆగాలో తెలిసినవార్త బచ్చుకొద్ది వుంది. అంగులో ఇంక శైక్ష్యద్వారా మాత్రం ఒక్కు తొడు.

ఆమె భ్రమరు పెల్లిచేసుకొవస్తు అని తీర్చా నించుకొర్చేను ఇంక తెల్లి ఉసుకొవచునికి తీర్చుసించు కున్నట్టి భావించునని భ్రమనిచూ మంజిపడ్డాడు. ఆమె ఇటువంటి స్తావాపం ఎందుకు చేయాలీ? ఆమె క్రిక ప్రవంచంలో ఎవరూ తో? భద్రులు అంకగా ప్రేమించిందా! పోనీ, కంకో?... ఈ భ్రమరోపం కెసు 10క శాఖపడ్డాకూ! కనకోవునై ఆమె మాన వాక్కారం శ్రేణించునించా ఉండవమ్మే! ఎంకొవాపం చేసింది!.. కెంచుకుంటే అకినిసంకె పోరిపోయింది.

ఁ

భ్రమన పుట్టించినే ఉంటున్నది. ఆమెను కీవికం తుర్పురుంగా ఉంటున్నది. ఈళు గడిందు. ఎక్కుకించా వ్యుతించుకు తేడు. ఎవరూ వర్షి మార్పుని మాట్లాడైనా మాట్లాడిన. పాపం, అక్కుడికి వెంక శైక్ష్యద్వారా ఈళు వద్ది కొనేపు కున్నంచూ ఉంటుంది.

“మన్నునా వెంక శైక్ష్యద్వారా వచ్చి చూడచేం, చీస్తే? నా మన్నుకాసే మారు. నాచునీలికి తగినట్టు మిముపూడు వదిలేనే నే శేషువుతానుసి! వెంక శైక్ష్యద్వారా రమ్మున. నాకు చూడాలని ఉంది” అన్నం భ్రమర వెంక శైక్ష్యద్వారాలో.

“ఏమాసే అన్నా! చిన్న దారివాయొను. కూడా పట్టును. ప్రొతుడకావేమాని వాడు రాలేను. చెయుకాలీ!”

“శైక్ష్య, నాసించటూను! ఇంకో కుఱుక్కు పేర్కే మిటి? వెంక శైక్ష్యద్వారా తప్పక రమ్మున, చీస్తే!”...

“మింరా, అచ్చాయి. పోపం, భ్రమర నిన్ను చూడాలని కలవరిస్తున్నదిరా. పోయి చూడాలూమా? నాతో వందపాశు చెప్పింది” అన్నది వెంక శైక్ష్యద్వారాలో కల్గి.

వెంక శైక్ష్యద్వారా కప్పుకష్టు ఎత్తుగా పోరిపడ్డాడు.

“చూలా మంచిపని చేసింది! ఇంకో దా అవతారం నేనుపూడూ చూచాలేసుని దినులా? నాకు చూసించటానికి నుండు చేయించుకుండేమో కమట్టురా!”

కొమరు అగ్రసం కల్గి అద్దం కాలేను. కానీ ఆచిష అతసినుటులుమార్చం భ్రమరకు చెప్పింది, భ్రమర మాట్లాడలేను, దీన్నాలోనవలో పడ్డాడి.

ఱ

“సేను మల్లీ జాట్టు పెంచుకుంటాను, నామ్మా!” అన్నది భ్రమర కెంక్రించి.

“అప్పుడంకి మొండిపట్టు ఎందుకు పట్టాలు, రట్టీ అప్పులో పెంపుకో, అన్నా. ఇంతలో మంకులం పొయ్యి ఉమి లేదులే!”...

సులపురూ చాటుగా సయ్యసాగారు. మొదట ఆమెమోగ్గులు ఫుపంగా చెప్పుకున్నా రందరికి కలవంపు లయపట్టియింది. భ్రమర ఇంకేనీ గమనించలేను — ఏదుగుంచు కలపెంట్లుకలు తప్ప.

తను నిజంగా ఎంత ఆచిషే! ఎంత తెలివర్కు వది! అపివరు వెంక శైక్ష్యద్వారా తను ఇద్దరి భాంధువుం సరియే ఎంతస్తుపుంగా తెలియచెప్పాలు! తను ఆతిని వినుయంలో ఎంక కృశిఫులతో ప్రవ్రించింది... నిచానికి వెంక శైక్ష్యద్వారా తను తెంపభారా? అతే తనలో ఏంమాసి ఆధిమానిస్తున్నట్టు! అశిషికి కోపం రాదా మరి? కనుపైన్నయిమైనా నిహించగల్లుకాని ఆరశి కోపం సమాంచలేను.....

ఱ

“భ్రమర మల్లీ జాట్టు పెంచుకుని చీరెలూ రచి చెయి కట్టుపంచున్నటే. పోంకం నెగ్గించేని పసలు

ప్రారంభించకపోతే ఏం?“ అన్నది శంకాచైక్యుడైని
తల్లి.

“పెద్ది అప్పుకుండని ఆళ పూటించేమా!“ అన్నదు
శంకాచైక్యుడై.

“కొన్నాద్దు కాపరంచేసి—!“

“నీమటమార్గి? బికిరిలలై ముస్టైర్లు వచ్చిన
వాళ్ళకు లుట్టి కావటంటా?“ అన్నాడతిను విష్ణురూగా.

ఇంతినో తల్లిలొదులు డ్రూపికి తెలియలేదు,
ద్రుమరవినికిర్తనను తమకి కూరణ లని!

१२

శంకాచైక్యుడై ఏప్రైల్‌టిన్ చెయ్యించుటా
శార్తి చేచాడు. కోట్టు తెరకగానే ప్రాప్తి మయ్యాడా
ప్రారంభించున్నాడు. అతని వివాహంచూడా కిరమ
యింది. నీటి ఆవశయించి వచ్చింది సంబంధం. వార్లు
కొట్టిలో జివించాడ్దా. రెండు మార్పులు లంకామయ్యా
ఉన్నాయి.

వివాహసీకి అంత సిద్ధ మయేవరకూ ద్రుమరకు
శంకాచైక్యుడైల్లినిసిరింది తెలియలు. అసమయాన
ఆమె పినశల్లిగారి ఊరు వెర్రికింది.

ఉండ్రీరాసేన ఉత్సరంలో తమార్త తడకగానే
“నేను వాల్టింగ్‌తాలు, విస్తు!“ అంటూ ప్రారంభించింది
ద్రుమర. మాఱురి ఆస్ట్రో పినశల్లికి ఆగం కాలేదు.
ఇంకా ఒకసాల కోఱ్‌లైనా పిల్ల తినద్దిర ఉంటుందన
యుంటున్న దావిడ.

ద్రుమర పినశల్లిప్రాథున వినిసించుకోవుండా
ఇంటికి బయలుదేరింది. బండి ఆగగానే ఆమె తన
ఇంటికి పోచుచునికి బయలు శంకాచైక్యుడుగాంచుకో
నెరింది. ఆమె పెట్టే పీసుకుని బండివాడు తూడా ఆ
ఇంటికి వచ్చాడు.

శంకాచైక్యుడై వరండాలోనే నిలబడి ఉన్నాడు.
అతను ద్రుమరవంక ఆప్సర్స్‌గ్రాంట్ చూచాడు, ఆమెను
చూసి చాలా ఏర్పాయింది.

“శంకాచైక్యుడై!“

ఆత నిష్ఠును స్తుపట్టి, “ద్రుమరా!“ అన్నాడు.
మచచివాదిదాకో పెరిం ఆమె జాట్టు, కొర్కిగా
విక్రీన తల్లిరమా మాత్రే శంకాచైక్యుడుకు “ఎచ్చిప్పం“
అంచుట స్ఫురించేదేను. ఆతని చెదియులు కొర్కిగా తరి
రికి. “నాథార్ఘ్య!“ అమరీన్నా డతసు.

“నీపెద్ది అప్పుకున్నదని నిని వచ్చాను. సంకాచై
క్యుడై! నా కంటో సంకాచైక్యుడై మంగా ఉండి. నీ పెరికి
ఉంచుచునికి బీబుతుంటో కూడా ఇప్పుడే చూసి పొద్దా
మని వచ్చాను.“

ద్రుమర నవ్వు సంకాచైక్యుడై కనిపించేదు శంక
చైక్యుడై. ఆమె మార్పి ఆక్స్ట్రో పచిపోసుంకేపో నని
అశనికి ఒకమంగా అమరసంఖ్యా కలిపింది. తాని
ఆమె అమరీన్నా ఇంకేలా అసమండా పచప్పు కిరిపింది.

“మనం ఇక్కడ ఉంపటం లేదు. ఆ ఎదుటిం
టికి నాల్చిపోతున్నాం, ఆపెట్టే తీసుకునిరా!“ అంటూ
ద్రుమర గుగ్గలూ లెల్లిపోయాడి. ఇందిన పెట్టేము లుట్టి
పెత్తుకుని బండివాడు ఆమె నమసరించాడు.

ప్రిగ్రాంమాదిగిగా శంకాచైక్యుడై అట్టాకి కొ
బెట్టి ఉన్నాడు.

१३

“నాన్నా, నేడు జాట్టు తీయించుకుంచాను,
మంగలపాట్టి పిలిపించు!“ అన్నది ద్రుమర.

ఆమె తల్లి అందుకుని, “చాల్సె, సీక్‌మైనా మట
చెదుతున్న దా ఏమిటి?“ అని కపిరించి.

१४

ద్రుమర కళ్ల ఎడకించి లొలిపోయినా శంక
చైక్యుడై మనసులోనించి లొలిపోలేదు. ఆమె తీవ
రంకా తమస్సగ గడిం చెంకు మాడేర కాలాస్సు
ధావంతుడు రఘురథ్ పిషిపెట్టయింది. ద్రుమర చిన్న
నాటించి కూచాటిచెరకూ కవడే నసిపించింది అశనికి.
ద్రుమర కామండా మరొకరిని ప్రేమించుటం, మరొకరిని
చుట్టుకొటుటం, మగ్గుపెట్టుకొటుటం అసంభవం, తనకు
ద్రుమరే కూవాలి!

వంక లైశ్వర్యుడు చక్కనికా తండ్రిద్దరికి పెట్టాడు.
తండ్రినినంక ఆశ్చర్యంలోనూ ఆఫెన్స్‌గ్రాంతోనూ మాని
“ని” ? ఆశేషప్పటికి ఆతనినుండె బద్దలేపాయింది.
లాభందేదు; తనకొరిక అయిని ? చెప్పబం అసంభవం.

१५

కస్టిషం భ్రమరకోనైనా తన ఆప్రమోజకర్మం
చెప్పేటే ఆమె నీడైనా ఉపాయం చెప్పవచ్చునని
సంక లైశ్వర్యు నీచి దాటి భ్రమరథంట ప్రవేశించాడు.
భ్రమర ఎక్కువా కనమించేదు. ఆమెకండి ఇంటి
ఉన్నట్టు దేదు, రిలీ ముడికట్టుకుని వంటింపో ఉన్నది.

“ఏస్తు, భ్రమర ఏది ?”

“ఏస్తూ, వాయునా గదిలా ? దేదు ? ఉపినించి
వచ్చి ఉండా స్నానమైనా చెయ్యేదు మాన్మా !”

వంక లైశ్వర్యు గింజ్యిరికి జ్ఞాని “భ్రమరా !”
అని పిలిచాడు. సుధానం దేదు. అతను తలపు
సెట్టాడు, ద్వారిగా వేసి ఉన్న తలపులు తెలుపున్నైటి.
ఆమెవిచ్చక్కయించుని వంక లైశ్వర్యు నికేళ్పుడై నిల
బడ్డాడు.

ఉపినించా చెంట్లుకు ! ఏకారమయిన తలకో
భ్రమర ఎక్కువింపడి ఎక్కుకో నిపుణ్ణున్నది. ఆమె
భ్రమరతులు ఉంటుందని వంక లైశ్వర్యు కాపించవలిసి
వచ్చింది. ఆత నామెను ఆతలకో ఖద్దుప్పుడైదు.

१६

వంక లైశ్వర్యురివాసాం వైభవంగాసే జరిగింది
కూగి పెళ్ళికి బ్రమర రాదేదు. ఆ ఆశకారంతో ? ఎట్లా
వచ్చుంది ?

బ్రమరను చేసుకో లేకపోయినందను వంక లైశ్వర్యు
తనమనస్సును సుధానగాసే సుధానవరహుకోకలి
గాడు — ఏమంటే భ్రమర భ్యాపకం రాగాసే ఆతనికి
అనాడు మానివ భ్రమరతల కష్ట చద్వినా మరొకటి
భాపకం వచ్చేంద్రాడు !

అనుకొన్న దానికండె

నామెంద్రుకల అందము ఎక్కువైనది.
నిర్మలు కౌమినియా నూనె వాడివందున కలిగినఫరించే
ఇది.

యిద్దార్థున సౌందర్యము... నిగిలుఱు తై చె
రును... సుఖాశుభగానిర్పుదు వరపులు... మరియు పెందు
కల రంగ విచారు వాడే నూనెత్తు ఆధారపడియుండున.

పోవడు, వెయిసుదలు, రంగము అనుమారించు
పదార్థము యండించు కౌమినియా నూనె మాత్రమే విం
పెందుకల అందమునకు తోడ్డుదును.

ఓచ్చురనూనె ముదలున నూసిలుణి సువాస
పదార్థములు, అత్తరు మున్నసువాసిని చేర్చు తలితు
నూసిలు, కౌమినియా నూనెలు ఓటిక నింత్రము
దేదు. ఆత్తరచేర్చున నూసిలవలన విం పెందుకలకు అన
తూల ఫలితముండును. మాను మిక్కిలి వేసి కలుపును.

విలువగల వనుమారీకలిలో తయారైన కౌమినియా
నూనె (రిజర్టర్) విం పెందుకలకు లెప్పుక అనుమాల
ఫలితమును చేసొచ్చున. ప్రస్తుతము దీనిని వాడునుండిన
లక్షులకొలదిమంది టెట్టి అనుమాల ఫలితము కలిగినది.

అర్థము నీసా రు 1/-; నీసాలు రు 2-10-0.
మ. పి. చార్జీ ప్రైవేట్ కుమారు. మాడు కౌసలు ప్రోట్
పంచివారికి సాంపుర్త ఉచితము.

అంగ్లే ఇండియిక్ ట్రడ్ అండ్ క్రమికల్
కంపెనీ, బ్రాంబాయి 2.